

4. Marionetten

Goede Vrijdag 2007

De Tweede Kamer heeft deze week het wetsvoorstel 30.652 aangenomen. Aan de Leerplichtwet wordt een artikel 1a1 toegevoegd. Tussen 27 maart en 3 april werd het door de Kamer gejaagd. Als de Eerste Kamer ermee instemt (wat gezien de nog steeds geaccepteerde partijdiscipline voor de hand ligt), is de vrijheid van onderwijs in Nederland doeltreffend om zeep geholpen. Want wat betekent dit nieuwe artikel 1a1: Alle scholen die een andere pedagogische aanpak hanteren dan in het bekostigde onderwijs gangbaar is, worden verboden. Door vastgelegde kerndoelen en verplichte planmatigheid wordt ons gehele onderwijs gelijkgeschakeld. Ook de leerplichtambtenaar heeft geen beoordelingsvrijheid meer. "Anfortas", "Boerderijschool", "Iederwijs" en "Aventurijn" - om de bekendsten te noemen - worden afgeschoten. Elke vernieuwing van het onderwijs vanuit de praktijk, is daarmee de kop ingedrukt. De vorige keer dat scholen die van de norm afweken gesloten moesten worden, was in juli 1941. Toen was het een besluit van een bezetter die de filosofie van een Arische Æbermensch hanteerde. Nu is het een besluit van onze eigen regering die zich christelijk noemt en die in opperste zelfbedrog prat gaat op normen, waarden en respect. Als deze mensen in het Kwaad als inspiratiebron net zo zouden geloven als in hun Schepper, zou hun wereldbeeld heel wat realistischer zijn en heel wat minder hovaardig. Nu zijn de kinderen van een paar honderd gezinnen de dupe. Speciaal voor deze minuscule groep medeburgers is achter de schermen een lang wetsartikel opgetuigd. Duizenden zo niet tienduizenden kinderen zouden zich in de toekomst - zãnder artikel 1a1 - gelukkig kunnen ontwikkelen. Je vraagt je af wiens marionetten zich als "volksvertegenwoordigers" aan ons hebben opgedrongen.

Uw columnist, V.L.

N.B. Kerndoelen: Lplw. art. 1a1 lid 1 j° Wpo art.9 lid 5 plus de in jurisprudentie gebleken zeer beperkte mogelijkheid van alternatieve kerndoelen (Rb 's-Gravenhage, 18 januari 1995). Voor wat betreft de planmatigheid: Wot art. 12 lid 1 j° Wpo art. 12 lid 1 plus de door de inspectie tot nu toe gehanteerde enge uitleg daarvan, d.w.z. volgens vooraf vastgestelde afvinkbare protocollen.

N.B. Naar aanleiding van deze column werd ik gebeld. Er was een gesprek opgenomen, alleen het begin ontbrak. Ik reconstrueer:

"Die particuliere wildgroei, dat gaan we regelen."

"Heeft Plasterk niets in de gaten?"

"Natuurlijk niet, die wã-l veel te graag en doet veel te veel, daardoor is zijn aandacht versnipperd. Zo iemand is gemakkelijk te belazeren."

"Maar hij zal zich willen informeren?"

"Nou en, wij geven hem toch alleen die informatie die hij nã³dig heeft."

"En de Kamer? Zou daar niemand vallen over het opheffen van de vrijheid van onderwijs?"

"Wat wil je, het onderwijs verkeert in een crisis (les- en leerlingenuitval) we moeten dus een soort noodmaatregel nemen om het onderwijs te redden; de minister mã³t gewoon iets doen, en we noemen het ook niet zo, natuurlijk niet, we zeggen "bezorgd te zijn om de kwaliteit" van het onderwijs. Dat slikt de Kamer direct, en dan hebben wij bereikt dat het onderwijs zich geen kant op kan ontwikkelen....."

"Behalve de onze!" [gelach]

"Precies, de Kamer denkt dat er iets voor het onderwijs gedaan wordt en ondertussen is die gevaarlijke nieuwlichterij van de baan. Wij zijn verantwoordelijk, zij niet."

"Maar dan hebben we straks nog meer problemen met de scholen."

"OK, dan kunnen wij weer met nieuwe plannen komen, inductief leren, retrograad leren, ik heb onderin mijn la nog een voorraad liggen, daarmee houden we de politiek nog twintig jaar bezig. "

"Ja en dan zijn wij met pensioen."

"Precies, jij snapt hoe je carriãre moet maken in de ambtelijke wereld. Maar ik was nog bezig met mijn opsomming, Punt drie: nu is het onderwijs veel te verdeeld, de Æn doet zus, de ander zo, dat is in strijd met het gelijkheidsbeginsel. Dat doet maar. Er moet meer respect voor de regering komen, dat zei de premier zelf. Punt vier: het is onze laatste kans, die particuliere schooltjes dreigen ons het brood uit de mond te stoten door vrijheid te eisen. Vrijheid zeggen ze, ze bedoelen chaos! Wat denken ze wel. Nu

kan het nog, het zijn nu nog maar een stuk of tien basisschooltjes. Daar zal niemand zich voor warmlopen, geen kamerlid, geen journalist, niemand; geloof me, daar wil niemand zijn vingers aan branden, niemand scoort daarmee."

"En het voortgezet onderwijs?"

"Het voortgezet onderwijs strand toch op gebrek aan gekwalificeerde docenten, we hebben dus alleen met die paar basisschooltjes te maken; Iederwijs en consorten, dat moet in de kiem gesmoord worden, en wel zo snel mogelijk."

"En als een kamerlid over pluriformiteit gaat zeuren?"

"Kom nou, een klein beetje stroomlijnen, we scheppen toch alleen de randvoorwaarden'."

"En als iemand vraagt wat we daarmee bedoelen?"

"Zo'n domme vraag durft niemand voor de TV te stellen."

"En als de zaak toch spaak loopt?"

"Dan wachten we vier jaar, dan zijn zij weg, wij niet! Maar zover komt het niet. Ik heb een paar Polen ingehuurd."

"Van de Stasi zeker?"

"Ssssst! Grapje."

Minister Plasterk van Onderwijs had inderdaad niets in de gaten (zijn staatssecretaris Dijkema begreep er toch niets van) en de Kamer liet zich wat voorliegen. Terwijl de scholen in toenemende crisis verkeren, werd elke poging tot verandering en vernieuwing van onderwijsmethodes op 3 april verboden; onder het mom van bezorgdheid.